

221. E kò gbòdò fẹ àwọn obìnrin olùda nńkan pò mò Allaahu náyàwò àyàfí tí wọn bá gba (Allaahu) gbó. Àti pé dájúdájú ẹrú-bìnrin tí ó gba (Allaahu) gbó sàń ju obìnrin olùda nńkan pò mò Allaahu lọ, bí ó tilẹ jẹ pé ó wù yín. E kò sì gbòdò fí ọmọbìnrin yín fún àwọn ọkùnrin olùda nńkan pò mò Allaahu àyàfí tí wọn bá gba (Allaahu) gbó. Dájúdájú ẹrú-kùnrin tí ó gba (Allaahu) gbó sàń ju ọkùnrin olùda nńkan pò mò Allaahu lọ bí ó tí lẹ jẹ pé ó wù yín; àwọn wònyẹn n pe ipè lọ sínú un iná, bèẹ̀ sì ni Allaahu n pe ipè lọ sí ọgbà-ìdẹ̀ra (alijanna) àti àforìjì pẹ̀lúu àşẹ̀ Rẹ̀. Ó sì n şe àlàyẹ̀ àwọn àmii Rẹ̀ fún àwọn ènìyàn kí wọn báà lẹ̀ máa rántí.

222. Wọn yóò sì bì ẹ̀ lẹ̀èrẹ̀ nípaà nńkan oşù obìnrin. Wí pé: Ẹ̀gbìn nì, nítorí náà ẹ̀ yẹ̀ra fún àwọn obìnrin tí n şe nńkan oşù lówó. E má şe súnmo wọn títi wọn yóò fí wà ní mímó. Tí wọn bá ti wà şe imótótó tán, kí ẹ̀ súnmo wọn ní ààyẹ̀ tí Allaahu páşẹ̀ rẹ̀ fún yín. Dájúdájú Allaahu fẹ̀ràn àwọn tí wọn ronúpiwàdà, Ó sì fẹ̀ràn àwọn onímòtótó.

223. Àwọn iyàwóo yín jẹ̀ oko fún yín, torí náà ẹ̀ máa wọ inú un okoo yín bí ẹ̀ bá tí fẹ̀. E sì tí (ohun rere) síwájú fún ara yín, kí ẹ̀ sì páyàa Allaahu, kí ẹ̀ sì mò pé dájúdájú ẹ̀ ó pàdẹ̀ e Rẹ̀; kí o sì fún àwọn olùgba (Allaahu) gbó ní iró idùnnú.

224. E má sì şe fí Allaahu şe idínà fún ibúraa yín láti şe rere àti láti páyàa (Allaahu), àti láti máa şe àtúnşẹ̀ láàrín àwọn ènìyàn. Àti pé Allaahu nì Olùgbòrò jùlọ, Olùní-imò jùlọ.

225. Allaahu kò ní báa yín wí nípa àironújìnlẹ̀ nínú un àwọn ibúra yín, şùgbọn yóò báa yín wí nípaà nńkan tí ọkàn-an yín bá finú fẹ̀dò şe. Àti pé Allaahu nì Aláforìjì jùlọ, Olùfaradà jùlọ.

وَلَا تَنكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ ۚ وَلَا مُمْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا أُعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تَنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا أُعْجَبُكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَاللَّهُ يَدْعُوًا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۖ وَبَيِّنَآيَاتِهِ لِّلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعِزُّوهُنَّ فِي الْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ ۚ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُم مُّلْقَوُهُ ۖ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَن تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ